

Castro udvist.

Vil Castro rejse til St. Thomas?

Fort de France den 10. April. Cipriano Castro blev udvist Dags Aften fra Ven Martinique af den franske Regering. Udvisningen foretoges paa en meget henrykt Maade og paa Trods af Castros Protest.

Castro gik i Land paa Ven i Onsdags; men U. S.'s Driste til Frankrig om Udvisningen af Ex-Præsidenten blev taget til Følge, saa at Castro nu næsten ikke ved, hvor han skal henvende sig, da Styrkepartiet af de Magter, som har Besiddelse i denne Del af Verden, har tilkendegivet Udenrigsdepartementet i Washington, at de ikke ønsker hans Nærværelse inden for deres Ransomsraade, og at de er villig til at støtte De Forenede Staters Væbninger for at holde ham saa langt borte som muligt fra Skuepladsen for hans tidligere Bedrifter.

Da Castro Dags Morgen fik Meddelelsen fra den franske Regering, at han skulde forlade Ven inden 9 Timer regnet fra Modtagelsen af Meddelelsen, blev han meget vred og stræbte derfor hele Dagen for at finde en Udskudning, der vilde blive accepteret af Koloniregeringen. Saaledes bestemte han bl. a. en Søager og en Ræge, som skulde stadsfæste, at han var for syg til at forlade Ven. Men Guvernøren af Martinique og den offentlige Anklager vilde ikke høre Tale om nogen Forsikelse.

Omtrent kl. 5 begav Politikommisæreren sig med en stor Gendarmstyrke til Castros Hotel for at tvinge ham med Magt til at gaa om Bord i en Damper.

Afaren vakte selvfølgelig et stort Røre, og en stor Skare Menneſker havde forsamlet sig foran Hotellet. I Skaren saaes Konsuler, som repræsenterer de forskellige Lande; 2 hrr. Konsuler var uderst interesserede i Udvisningen af ham, hvem en af dem titulerede som en „almindelig fjende af Freden“.

Castro, som under sit korte Ophold i Fort de France havde meget lidt Forbindelse med nogen udenforstående, lukkede sig inde sammen med Broderen Camelio og sin Sekretær og nægtede for en Tid at svare Politiebestanden.

Politiet søvede med at bræfte Døren op, men henvendte sig derfor paa ny til Guvernøren, som imidlertid bestemt forbad nogen Forlængelse af den givne Frist og endvidere befalede, at Castro skulde føres om Bord paa Skibet „Verjailles“ enten med det gode eller onde.

Castro vilde dog ikke lætte Sagen paa Spiden, men forlangte, at man skulde høre ham om Bord paa en Baar, da han ikke befandt sig videre godt. Dette Forslag fik Embedsmændene ind paa; men forinden Castro blev transporteret af Sted, lod Guvernøren og den offentlige Anklager en Røgeeksaminationsforetagelse af Castro. Efter 1/2 Times Underjøgelse erklærede Røgerne, at Ex-Præsidentens Liv ikke vilde blive udjagt for Fæse ved at foretage en Rejse over Havet.

kl. 8.30 marcherede en Gendarmstyrke til Castros Bærelse, hvor han blev bragt paa en Madrasse, da han nægtede at isjøre sig sin Paaflæbning. Derefter bærer han paa Baaren ud til Skibet, som laa en god Miles Vej fra Hotellet. Omtrent et Tusind Menneſker havde da forsamlet sig, og en stor Sympati vistes Castro. Ved hver en Bevægelse af Baaren syntes det, som om Castro fortrak Ansigtet i Smerte, han flagede sig da ogsaa over svære Lidelser.

Castro har formet og affundet en Protestskrivelse til den franske Rege-

ring over den Behandling, der er bleven ham tildelt.

„Verjailles“ forlod Havnen kl. 9, og der er taget alle Forholdsregler for at bevogte Castros Bevægelse. Koloniregeringen har i Sinde at undertrykke enhver sympatisk Bevægelse blandt Befolkningen for Castro. Castros Broder forbliver her, men man antager, at han vil forene sig med Senora Castro i La Guayra, dersom hun kan faa Lov til at lande ved denne Gaan.

København den 10. April. — De Forenede Stater har spurgt den danske Regering om, hvorledes den vil stille sig, dersom Castro skulde faa i Sinde at gøre den dansk-vestindiske St. Thomas til sit Opholdssted. Endnu har man ikke faaet noget Svar.

Paris den 11. April. Castros Tilbagekomst tages her ganske roligt. Senfignen med at udvise Castro fra Martinique var ganske simpel den at forhindre ham i at benytte en fransk Koloni som Operationsbasis for sine revolutionære Planer.

København den 11. April. Den danske Regering har meddelt Guvernøren af de dansk-vestindiske Øer, at han under ingen Omstændigheder tillader Ex-Præsident Castro at lande paa noget Sted af det danske Territorium.

Vinterhveden og Rugen

Fra Landbrugsdepartementet i Washington meldes under 8. ds. om Udsigten for Vinterhveden og Rugen den 1. April.

Følge de til Departementet indløbne Beretninger anslaaes Vinterhvedens Forsætning den 1. ds. til 82.2 Procent mod 91.3 Procent den 1. April 1908, 89.9 den 1. April 1907 og 86.6 gennemsnitlig for de sidste 10 Aar. Nedgangen fra 1. December i Fjor til 1. April i Aar er 3.1 Procent. Nedgangen i dette Tidrum for de sidste ti Aar i Gennemsnit var 6%.

Særlig i Indiana (68), Illinois (70) og Ohio (60) er Udsigten for Vinterhveden daarligere. I Nebr. (86) er Udsigten omtrent som Gennemsnittet for 10 Aar. Høstet staar Virginia (97), Maryland (96), Oregon (97), Washington (96) Californien (93), Tennessee (93) og North Carolina (93).

Rugens Forsætning den 1. April angives til 87.2 Procent mod 89.1 den 1. April i Fjor og 89.2 gennemsnitlig for 10 Aar.

Vinterhvedens og Rugens Forsætningen svarer paa det nærmeste sammen i de forskellige Stater. I Nebr. er Rugen dog oppe til 91.

Man maa dog huske, at Udsigten den 1. April kan forandres saaevært meget, efter som Veirslaget bliver herefter.

„Creek“ Stammen flager

Washington, 11. April. — Kommisær Leupp for indianiske Affærer modtog i Gaar Melding fra Høvedingen for „Four Nations“, at Statsmilitsen under sit Forsøg paa at fange Crazy Snake Banden der deltog i Opatanden forleden, arresterede fuldblods Indianere, der paa ingen Maade har staaet i Forbindelse med „the Snakes“ eller deres Opatandskab. Høvedingen, Mr. Sarjo, berder den føderale Regering om at esværge fremtidige Arresteringer af de uskyldige „Creeks“ og fordrer dem, der er sat i Forvaring, løsladt. Der er udstedt Ordre til Agent Kefien i Oklahoma om at forjære de uskyldige Indianere.

Manden med Tryllestaven.

Senator Aldrich betyder mere end de andre Senatorer tilsammen.

Han er en ligefrem Mand, men er hjemme i Sagerne som ingen anden.

I denne Uge vil U. S. Senat begynde Drøftelsen af det Toldrevisionsforslag, som Repræsentanthuset har vedtaget. Senatets Finanskomite har drøftet Spørgsmaalet, helt siden Ekstraforslaget tog sin Begyndelse, og til denne Komite blev det af Repræsentanthuset vedtagne Forslag overgivet. Denne Komites Formand er Senator Nelson W. Aldrich fra Rhode Island, der anses som en af Senatets evnerigste Mænd. Angaaende Spørgsmaal om Finansier og Toldtjener betragtes hans Kundskab som megerlig. Følgelig vil den Toldlov, der bliver vedtaget i 1909, komme til at bære Præg af hans Indsigelse fremfor nogen anden. Det er derfor vel værd at mærke sig nogle Karaktertræk, som „Brooklyn Eagle“'s Korrespondent i Washington giver af denne mærkelige Mand.

„Ved De, hvorledes Sædlerne for Guder og Tømmer vil blive berammet?“ spurgte et Individ med vigtigt Mine.

„Ja,“ svarede den tiltalte, „gaa og spørg Aldrich. Disse saa Ord indeholder Svaret til næsten alle Dagens Tariffvanskeligheder, siger Korrespondenten. Husets Korridorer er fyldte hver Dag af Mænd, som ser trætte ud, og som fortæller Kongresmændene, hvilken Skade Payne-Forslaget vil afdække. De, der kender Sammenhængen, skænker det snarksomhed. De gaar med deres Skrivebøger til det lille Bærelse paa første Sal tæt ved Senatorernes Elevator. Der har Senatoren fra Rhode Island sit private kontor. Et Ord talt til ham under gunstige Omstændigheder er værd mere end en tre Timers Tale i Huset eller Senatet.

En velkendt Senator gav forleden Dag følgende Forklaring af Senator Aldrichs mærkelige Indsigelse, naar Finans- eller Toldspørgsmaalet kom paa Bane: „Jeg tilstaaer det nødt, men det er Sandheden“, sagde han, „at Aldrich ved mere om Tariffen end alle vi andre tilsammen. Vi modtager ham ikke gerne, fordi vi har ikke Kendskab nok til Sagen til at argumentere med ham. Vi fremkommer med et Spørgsmaal, og saa er han til Rede med en Række statistiske Oplysninger om Indførsel, Udførsel, Fabrikationsværdier, Økonomier, Taksatter i Ulandet og anden detaljeret Kundskab, som gør os dumme i sammenligning. Særlere end blive blottillede, forbliver vi i vore Sæder.“

Der er megen Sandhed i denne Tilstaaelse. Enhver indrømmer, at Aldrich ikke har sin Lige i Kongressen, naar det gælder Kendskab til Tariffen. Han har været i Kongressen i 30 Aar. Han kender alt angaaende enhver Toldlov, der er vedtaget i den Tid. Han har paa rebe Naand alle de vigtigere Toldbestemmelser, der er bleven vedtaget det sidste Hjerdebels Arhundrede.

Senator Aldrich er en af de mest ligefremme Mænd i Kongressen. Han er rig. Men hans Smag er simpel. Han kunde føbe en Række Automobiler, der vilde naa fra Washington til New York. Alligevel spadserer han til Kapitoliet, enten det regner eller sneer. Indtil i Aar har han boet i Arlington Hotel. Nu ejer han et

smukt Hjem paa Massachusetts Ave. i det fashionable Kvarter. Han bryder sig ikke om Selstaber, og han afsthyer Aftenunderholdninger.

Mange betragter Aldrich som en personlig Repræsentant for Standard Oil Trusten og Wall Street Interesserne i Almindelighed. Dette skyldes til Dels den Omstændighed, at han er John D. Rockefeller jr.'s Svigerfader. Desangaaende sagde han en Gang smilende til en Ven: „De siger, jeg repræsenterer Dis-trusten, fordi min Datter giftede Rockefeller. Sagens Virkelighed er, at jeg ikke har set John D. Rockefeller jr. uden tre Gange i mit Liv. Første Gang var, da hans Søn blev gift med min Datter. Siden har jeg mødt ham to Gange, og vor Samtale strakte sig ikke længere end til tilfældige Bemærkninger om Vejret og godt Helbred.“

Ulykkestilsælde.

Tre Smaapiger dræbte.

Dubuque, Ia., den 11. April. Illinois Centralbanens „Flyer“ ramte og dræbte øjeblikkelig tre Smaapiger Anna, Isabel, Ruby henholdsvis 7, 8 og 14 Aar gammel og Døtre af Fred Toldorf. Ulykken skete i Dag og 4 Mil Vest herfor.

Pigerne gik paa Vanelinien med Ansigtet mod det kommende Tog, men paa Grund af den stærke Storm højede de deres Hoveder ned og saa ikke Toget. Da Lokomotivføreren forstod at de ikke havde hørt Signalet, var det for sent at stoppe.

Missionær i 50 Aar.

Meadville, Pa., 11. April. — James M. Hoburn, der i 20 Aar har været M. E. Biskop i Malaya-sia og har arbejdet i Missionen i Østen i et halvt Arhundrede, hilstes i Dag velkommen her af Biskopper og Gæstlige fra Landets forskellige egne, idet man begyndte Festsjældelsen af Halvtredstidtyve-Aars-Dagen for hans Udflytelse. I Dag var det 50 Aar, siden han ordineredes, paa Tirsdag bliver det 50 Aar, siden han udstedtes.

Biskop Hoburn fødtes i Nærheden af St. Clairsville, O., den 7. Marts 1836. Han blev altsaa udsendt, da han var 23 Aar, og nu er han 73.

Tafts Paaskegudstjeneste.

Washington, 11. April. — Præsident og Mrs. Taft overværede i Dag Paaskegudstjenesten i St. Johns episkopale Kirke, af hvilken Mrs. Taft er Medlem. Ved Udgangsn blev han nødt til at give en „informal reception“. En stor Skare ventede nemlig udenfor i Haab om at se et Glimt af Præsidenten.

Taft var gaaet ud af Kirken for Mrs. Taft, og det var, medens han ventede paa hende, at de mange tog Anledning og hilste paa ham. Da Mrs. Taft viste sig, blev impromptu Modtagelsen pludselig afbrudt.

Digteren Swinburne død. London, 10. April. — Digteren Nigerian Charles Swinburne døde Dags Morgen. Han havde lidt af Anilin-sygdom, der saa var gaaet over til Pneumonia. — Swinburne var født i London 5. April 1837. Hans Fader var Admiral Swinburne.

En 65-aarig Mand i Almindelighed har denne Vinter faaet en ny Hjernetand; den er dog endnu næppe helt udvokset.

Revolutionensnak i Paris.

Royalisterne opskræmte. Arbejderne mener at kunne sætte deres Forordninger igennem.

(Special Kabelgram til Chi. Rec. Ser.)

Paris, 10. April. — „De vil se Paris' Gader flyde med Blod inden lange“ profeterede en ledende Royalist højtidelig i Dag. Royalisterne er tilbøjelige til at overvurdere Stillingens Alvor; men det er sikkert sandt, at ikke siden General Boulangers Dage har der været talt saa aabent og frit om Revolution som for Tiden. Udførelsen vilde dog være mere uroverfækkende, dersom Revolutionisterne vidste, just hvad de vilde, eller hvem de skulde vælge til Fører.

I Offentlighedens Sjine er Hovedet for den nærværende Agitation Borgeren Potaud, Elektrikernes Forenings Formand. Han Navn fylder Arbejdsgavernes Hjertes med Ekraft.

Premier Clemenceau og andre forestiller at smile ad den store Succes, deres Møde i Hippodromen havde“, sagde Potaud i Dag, idet han drøftede Situationen, „men de vil le ud af det forkerte Hjørne af Munden, dersom de mener, at denne Bevægelse ikke er alvorlig. Dette er ikke Enden. Dansen er just ved at tage sin Begyndelse; Drøftelser er i Færd med at stemme Instru-menterne.“

Potaud har dimstet truet med, at hans Mænd vil indhulle Paris i Mørke, som de har gjort en Gang før.

Sekretæren Niel for de konservative Foreninger, der kontrollerer 2,586 Unioner med 294,398 Medlemmer, erklærede:

„Der vil ingen Revolution blive, i hvert Fald ikke i Aar. Jeg ventter ingen alvorlig Opsiand paa Majdagen. Der er sikkert ingen Grund til for Udlændingerne i Paris at ængstes. Arbejderne vil eventuelt faa deres Forordninger indrømmet. Vi er magtigere i Dag ind nogen Sinde før. Organiseret Arbejde kan kontrollere Regeringen og tilsligre Proletariatet samme Rettigheder som de rige. Noget Gang vil Revolutionen blive verdenvid.“

Det er ikke ualmindelig i Paris at høre Tale om Opsiand og Revolution til 1. Maj. For fire Aar siden ventede man Velesings-tilstand, saa mange indlagde Forsyning af præterveret Kød, og 40,000 ekstra Soldater bragtes til Ønen om Natten som en Forsigtighedsregel. Da det ikke blev til noget, er mange tilbøjelige til ogsaa nu at anse det hele for Snak. Deir er dog moderate Mænd, som frægter for, at en Revolution staar for Døren.

Staffels lille Dreng.

Spearfish, S. D., — I to Dage levede og sov den 8-aarige Søn til T. T. Reynolds sammen med sin Fars Lig i Spearfish, uden at kunne forstaa, hvorfor Faderen ikke vaagnede. En af Arbejderne ved den nærliggende Savmølle kom en Morgen med Koff til Døren. Den lille Dreng kom til Døren og sagde til Manden, at hans Far havde sovet i to Dage uden at han kunde vække ham. Da Manden kom ind, fandt han Reynolds død. Barnet havde om Dagen lavet Mad til sin Far og sig selv og havde hver Gang forjagt at vække ham. Da Natten havde han ligget i samme Seng, som sin døde Far.

Jorden rundt.

I Berlin er den første elektriske Livvogn bleven taget i Brug.

Dronningen af Holland har det vedvarende udmærket godt. Den glædelige Begivenhed ventes en af de første Dage.

I Provinzen Vicenza i Italien, hvor der ligger 10 Men Sne i Hølandet, bliver Landsbyerne stærkt hjemløst af Ulve.

I Paris er en Mand ved Navn Josef Simon bleven anholdt for Bevægelse i Lighed med Diamantmagerens. Hans Døse taber over en Mill. Frs.

Opfør under Opjælling. Buenos Ayres den 11. April. Det meddeles at en revolutionistisk Bevægelse har taget sin Begyndelse i Provinzen Rosario. Politichefen siger, at han har modtaget en Advarsel fra Rosario; men han tror ikke, at der er nogen Grund til at frygte for Revolution.

Privat Luftnavigation i Norge. Kristiania den 9. April. — Norge agter ikke at staa tilbage for de andre Lande med Hensyn til Luftnavigation. Da Stortinget nægtede at vedtage en Bevilling til Luftskibe i Militærbudgettet, dannede en Del Officerer en privat Klub med det Formaal at fremme Luftnavigationen. Den vil indmelde sig i den internationale Organisation.

Dødsfald. En af de danske Kirkes og Skoles bedste Mænd i Argentina, Niels Peter Larsen i Tandil, er afgaaet ved Døden. Han var en Husmandsøn fra Næse og fødtes den 6. April 1848. I 1870 udbandrede han til Sydamerika og kom til Tandil, hvor han tog Tjeneste. Senere blev han sin egen Mand og i Aarenes Løb den største danske Landbruger paa sin Egn. Hans Hustru er fra Lolland, og af 16 Børn, der fødtes i Ektebæbet lever endnu de 10.

Eulenburg Affæren. Berlin den 11. April. Redaktør Garden skal møde for Retten den 20. April, da Skandalesagen Molke-Garden vil komme for igen. Afkørs fire Vidner er: Grev Rimo von Molke, Grev von Molke, Baron von Berger og Grev Reventlow.

Gardens Vidner er endnu ikke publiceret. Prins Zu Eulenburgs Tilstedeværelse ved Retssøderne anses som tvivlsomt, da Prinsen endnu ikke er rask, hvilket synes at være Tilfældet, naar der var Chancer for Sagens Neuroptagelse.

Svensk Banaffære. Efter at Aktieselskabet Landtmannabanken paa en Generalforsamling i Slutningen af Marts Maaned havde vedtaget at likvidere, og der var bleven valgt Likvidatorer, har disse hos Politiet forlangt retslig Undersøgelse indledet mod Selskabets Direktør Fritz Moberg for faldt Bogføring.

Likvidatorerne har begrundet deres Forsøg med, at en Røst i Bankens Regnskab paa 5,800 Kr. 23 Ere staar opført som Fordring paa Aktieselskabet Stockholms Folkbank, men ved Telegrafmeddeling med den svenske Banks Direktør er det konstateret, at Landtmannabanken ikke har nogen Fordring paa nævnte Bank.

Denne Anledning er Moberg anholdt og efter længere Forhør arresteret. Han indrømmer, at Røstene er udkonterede men nægter sig skuldig i faldt Bogføring.